

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ♠ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
פיגל בקומץ ולא בלבונה, בלבונה ולא בקומץ - ר' מאיר אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	[רבי מאיר]											◆	■	מ	טז.
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר.	חכמים:												◆	■	טז.
במנחת חוטא ובמנחת קנאות, שאם פיגל בקומץ שהוא פיגול וחייבין עליו כרת, שהקומץ הוא המתיר.	ומודים חכמים לר' מאיר:												◆	■	טז.
שחט אחד מן הכבשים לאכול ב' הלוחות למחר, הקטיר אחד מן הבזוכין לאכול ב' סדרים למחר - ר"מ אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	[רבי מאיר]												◆	■	טז.
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר.	חכמים:												◆	■	טז.
שחט אחד מן הכבשים לאכול ממנו למחר - הוא פיגול וחבירו כשר, לאכול מחבירו למחר - שניהם כשרים.													■		טז.
מחלוקת - שנתן את הקומץ בשתיקה ואת הלבונה במחשבה, אבל נתן הקומץ במחשבה ואת הלבונה בשתיקה - דברי הכל פיגול, שכל העושה על דעת ראשונה הוא עושה	רב:												◆	■	טז.
עדיין הוא מחלוקת.	שמואל:												◆	■	טז.
יטיב רבה וקאמר לה להא שמעתא.													○		טז.
בד"א - בקמיצה ובמתן כלי ובהילוך, אבל בא לו להקטרה, נתן את הקומץ בשתיקה ואת הלבונה במחשבה, את הקומץ במחשבה ואת הלבונה בשתיקה - ר"מ אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	איתיביה רב אחא בר רב הונא לרבה: [רבי מאיר]												◆	■	טז.
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר	חכמים:												◆	■	טז.
קתני מיהא: נתן את הקומץ במחשבה ואת הלבונה בשתיקה, ופליגי													⚡		טז.
אימא: וכבר נתן את הלבונה בשתיקה מעיקרא.													!		טז.
שתי תשובות בדבר:													⚡		טז.
חדא, דהיינו קמייתא													⚡		טז.
ועוד, התניא: אח"כ													⚡		טז.
בב' דיעות.	תרגמא רב חנינא:												!		טז.
בד"א - בדמים הניתנין על מזבח החיצון, אבל דמים הניתנין על מזבח הפנימי, כגון מ"ג של יום הכיפורים, ואחת עשרה של פר כהן משוח, ואחת עשרה של פר העלם דבר של ציבור - פיגול בין בראשונה בין בשניה ובין בשלישית, ר"מ אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	ת"ש: [רבי מאיר]												◆	■	טז.
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר	חכמים:												◆	■	טז.
קתני מיהא: פיגול בין בראשונה בין בשניה ובין בשלישית, ופליגי													⚡		טז.
וכי תימא, ה"נ בשתי דעות													!		טז.
הניחא למאן דאמר: בפר - ואפי' בדמו של פר, אלא למ"ד: בפר - ולא בדמו של פר, מאי איכא למימר?													⚡		טז.
הכא במאי עסקי - כגון שפיגל בראשונה ושתק בשניה ופיגל בשלישית, דאמרי: אי ס"ד כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה, מיהדר פיגולי בשלישית למה לי.	רבא:												!		טז.
מידי שתק קתני?	מתקיף לה רב אשי:												⚡		טז.
הכא במאי עסקי - כגון שפיגל בראשונה ובשניה, דאמרי: אי ס"ד כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה, מיהדר פיגולי בשניה למה לי.	אלא אמר רב אשי:												!		טז.
והא בין בין קתני													⚡		טז.
קשיא.													■		טז.
פגול וחייבין עליו כרת.	אמר מר, רבי מאיר:												◆	■	טז.
מכדי כרת לא מוחיב עד שיקרבו כל המתירין													⚡		טז.

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

מנחות-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ירצה - כהרצאת כשר כך הרצאת פסול, מה הרצאת כשר עד שיקרבו כל המתירין, אף הרצאת פסול עד שיקרבו כל המתירין	דאמר מר:									♣	◊	טז:	
והאי כיון דחשיב בה בפנים פסליה, כי מדי בהיכל מיא בעלמא הוא דקא מדן										♣	◊	טז:	
משכחת לה בארבעה פרים וארבעה שעירים.	רבה:									!	◊	טז:	
אפילו תימא פר אחד ושעיר אחד, לפגולי מרצי.	רבא:									!	◊	טז:	
ארבעים ושלוש.										■	◊	טז:	
ארבעים ושבע	והתניא:									♣	◊	טז:	
לא קשיא: הא כמ"ד מערבין לקרנות, והא כמ"ד אין מערבין.										!	◊	טז:	
ארבעים ושמונה	והתניא:									♣	◊	טז:	
לא קשיא: הא כמ"ד שירים מעכבין, הא כמ"ד שירים לא מעכבין.										!	◊	טז:	
פיגל בהולכה, מהו?	איבעיא להו:									^	◊	טז:	
הולכה כקמיצה	רבי יוחנן:									♣	!	◊	טז:
הולכה כהקטרה.	ריש לקיש:									♣	!	◊	טז:
בשלמא לריש לקיש איכא נמי הולכה דלבונה, אלא לרבי יוחנן מ"ט?										♣	◊	טז:	
כל עבודה שאינה מתרת, עבודה חשובה היא לפגל עליה בפני עצמה.	רבא, קסבר רבי יוחנן:									!	◊	טז:	
הרי שחיטת אחד מן הכבשים, דעבודה שאינה מתירתה, ופליג	א"ל אביי:									♣	◊	טז:	
שחט אחד מן הכבשים לאכול שתי חלות למחר, הקטיר אחד מן הבזיכין לאכול שני סדרים למחר - ר"מ אומר: פגול וחייבין עליו כרת	דתנן: [רבי מאיר]									♣	■	◊	טז:
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתין	חכמים:									♣	■	◊	טז:
מי סברת להם בתנור קדוש? שחיטת כבשים מקדשא ליה, והבא לקדש כבא להתיר דמי.	א"ל: [רבא]									!	◊	טז:	
הקדים מולים לערלים - כשר, הקדים ערלים למולים - פסול	מתיב רב שימי בר אשי, אחרים אמרים:									■	♣	◊	טז:
וקיי"ל דבחי מתיר פליגן										♣	◊	טז:	
מי סברת דם בצואר בהמה קדוש? דם - סכין מקדשא ליה, והבא לקדש כבא להתיר דמי.	א"ל: [רבא]									!	◊	טז:	
בד"א - בקמיצה ובמתן כלי ובהילוך	תא שמע:									■	♣	◊	טז:
מאי לאו הילוך דהקטרה										♣	◊	טז:	
לא, הילוך דמתן כלי.										!	◊	טז:	
אי הכי, במתן כלי ובהילוך בהילוך ובמתן כלי מיבעי ליה										♣	◊	טז:	
הא לא קשיא, תני הכי.										!	◊	טז:	
בא לו להקטרה										■	♣	◊	טז:
בא לו להולכה מיבעי ליה										♣	◊	טז:	
הא לא קשיא, כיון דהולכה צורך דהקטרה היא, קרי לה הקטרה.										!	◊	טז:	
אלא נתן את הקומץ בשתיקה, הולך מיבעי ליה										♣	◊	טז:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♠ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
קשיא.		■											◇	טז:
הקטיר שומשום לאכול שומשום עד שכלה קומץ כולו - רב חסדא ורב המנונא ורב ששת													■	טז:
פיגול	חד: [רב חסדא/רב המנונא/רב ששת]												■	טז:
פסול	וחד: [רב חסדא/רב המנונא/רב ששת]												■	טז:
כשר.	וחד: [רב חסדא/רב המנונא/רב ששת]												■	טז:
לימא, מ"ד פיגול כר"מ, מ"ד פסול - כרבנן, ומ"ד כשר - כרבן													■	טז:
ממאי? דלמא עד כאן לא קאמר ר' מאיר התם - אלא דחישב בשיעורו, אבל הכא דלא חישב בשיעורו לא ועד כאן לא קא אמרי רבנן התם - אלא דלא חישב ביה בכליה מתיר, אבל הכא דחישב ביה בכליה מתיר ה"נ דפגיל ועד כאן לא קא אמר רבי התם - אלא דלא הדר מלייה מאותה עבודה, אבל הכא דהדר מלייה מאותה עבודה הכי נמי דפסיל													♣	טז:
אלא מ"ד פיגול - דברי הכל, מאן דאמר פסול - דברי הכל, מאן דאמר כשר - דברי הכל													■	טז:
מאן דאמר פיגול דברי הכל, קסבר: דרך אכילה בכך ודרך הקטרה בכך													■	טז:
ומ"ד פסול דברי הכל, קסבר: דרך אכילה בכך ואין דרך הקטרה בכך, והואי לה כמנחה שלא הוקטרה													■	טז:
ומאן דאמר כשר דברי הכל, קסבר: דרך הקטרה בכך ואין דרך אכילה בכך.													■	טז: